

За страхуване е, че ще се появят нови движения между тоя народъ, толкова привързанъ къмъ своята вѣра и своята народностъ, когато той се убѣди, че Европа го е оставила и го е отдала подъ господството на едно племе, къмъ което той нѣма никакво съчувствие. Англия предлага прочее, щото прѣдставителитѣ на Елинското царство да се приематъ въ конгреса, като защитници на гръцитѣ, да се намѣсятъ въ разискванията на събранието или поне да присѣствуватъ въ всичкитѣ засѣдания, въ които ще се разгледватъ въпроси, които се касаятъ до интереситѣ на гръцкото племе.“

Като се опира на рѣшението на конгреса въ послѣдното му засѣдание, Князь Бисмаркъ намира, че за събранието е невъзможно да се произнесе днесъ върху прочетеното прѣдложение, което се досегва до толкова важни въпроси. Колкото и да е голѣма симпатията на Европа къмъ Гръция, Н. Свѣтлостъ счита за своя длъжностъ да иска отлаганieto на разискванията по този въпросъ за идущето засѣдание. До тогава прѣдсѣдателя ще се погрижи да напечата прѣдложението на Лорда Салисбюри и да го распрати на пълномощницитѣ за изучаване. Въ това прѣдложение влизатъ нѣколко въпроси не само отъ международно право, нѣ и отъ процедурата, по кой начинъ гръцкый прѣдставителъ може да се приеме въ срѣдата на конгреса, а върху всичко това трѣба да се помисли добръ.

Безъ да желае да разисква още отъ сега въпроса за приеманieto на Гръция въ конгреса, Князь Горчаковъ намира за нужно да обърне внимание на нѣкои думи отъ рѣчта на Лорда Салисбюри. Н. Свѣтлостъ би желалъ да се сматра на рускитѣ пълномощници не като на прѣдставители само на словянскитѣ интереси, но като на прѣдставители на всичкитѣ християнски населения въ турция. Князь Горчаковъ обявява прочее отъ напредъ, че той ще се присѣдини къмъ рѣшенията въ полза на гръция и че даже ще поиска за гръцитѣ въ турската империя сѣщата автономия, която се дава и на славян-тѣ. Цѣльта на неговото правителство е била и е да оближи тѣзи двѣ племена. — Колкото до религиозний въпросъ, за който Лордъ Салисбюри натякваше, по поводъ на това Н. Свѣтлостъ ще забѣлжи, че вѣроисповѣдно разцѣпление между гръцката патриаршия и българската екзархия въ сѣщностъ не сѣществува; има раздѣление само въ мнѣнието за иерархията.